

Ἰδιοκτήτης καὶ Ἀρχισυντάκτης ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΑΡΙΘ 249 — ΤΟΜ Ε

ΑΘΗΝΑΙ, Τρίτη 21 Ἀπριλίου 1892

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ «ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ»

Οἱ νέοι συνδρομηταὶ τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» οἱ γενόμενοι ἀπὸ τὴν 20 Ἀπριλίου παρόντος ἔτους λαμβάνουσι δωρεὰν δεδεμένον τὸν «Βρεττανικὸν Ἀστέρα» τῶν 25 μηνῶν δηλ. ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τοῦ 20 Ὀκτωβρίου 1891 μέχρι 20 Ἀπριλίου 1892, ἐπίσης καὶ τοὺς πέντε τόμους τῶν «Νόθων Τέκνων», θέλουσι δὲ λάβει δωρεὰν καὶ τοὺς ἐπιλοίπους τέσσαρος τόμους τῶν Νόθων Τέκνων, ὅταν δημοσιευθῶσιν.

Ἡ συνδρομὴ προπληρωτέα δι' ἐπιταγῆς πρὸς τὸν κ. Στέφανον Ξένον δραχμὰς διὰ τὸ ἐσωτερικόν, τριάκοντα πλέον τῶν ταχυδρομικῶν τριῶν καὶ ἡμισυ δραχμῶν, διὰ τὸ ἐξωτερικόν δραχ. 45 χρυσῶς πλέον τῶν ταχυδρομικῶν δραχ. χρυσῶς 5. Ἡ συνδρομὴ τῶν νέων συνδρομητῶν ἀρχεῖται ἀφ' ἧς ἡμέρας πληρώσουσιν τὴν συνδρομὴν τῶν διαρκεῖ δὲ δώδεκα μηνῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἑτησίᾳ δρ. 30 ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δρ. χρ. 45 δρ. χρ. 26

ΤΑ ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ Β'.

Συνέχεια τοῦ πρὸς τὸν κ. Θ. Δηλιγιάννη ὑπομνήματός μου περὶ τῶν ὑδάτων τῆς Ἀττικῆς, τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Βουλιαγμένην καὶ τῆς ἰδρύσεως τῶν Νέων Ἀθηνῶν.

Κύριε Πρόεδρε,
Νέα κράτη ἰδρύσαν νέας πόλεις, διδασκόμενα ἐκ τῶν ἐλλείψεων καὶ ἐλαττωμάτων τῶν ὑπαρχουσῶν καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν τῆς προόδου τοῦ πολιτισμοῦ ἰδρύουσι δὲ ταύτας δι' ὄψεως τὸ δυνατὸν ἐντελείας διὰ προϋπολογισμένου καλῶς σκοποῦ τοῦ μέλλοντος.

Ἡ ἰδέα τῆς ἰδρύσεως τῶν Νέων Ἀθηνῶν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ ἀγγλοῦ εἶνε ἡ μᾶλλον πρακτικὴ, ἐὰν μὴ κερδοσκοπικὴ ὁμοίως πλεῖστοι ἀγγλοὶ καὶ ἀμερικανοὶ ἀπέκτησαν μυθώδεις περιουσίας, μεταβαλόντες τὰς ἐρήμους καὶ ἀγρίας γαίας τῆς Βορείου, Κεντρικῆς καὶ Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, ἐκεῖνας τῆς Μεσημβρινῆς Ἀφρικῆς, τὰς τῆς Αὐστραλίας καὶ Νέας Ζηλανδίας κλπ. εἰς οἰκόπεδα καὶ πόλεις. Ὁ Γεώργιος Σμιθ, μέλος τοῦ Reform Club τοῦ Λονδίνου, ἀποικήσας πρὸ πενήντα ἐτῶν μετὰ πεντακοσίας λίρας κεφάλαιον εἰς Chicago, ἐπέστρεψεν εἰς Ἀγγλίαν μὲ πέντε ἑκατομμύρια λίρας ἐκ τῆς ὑπερτιμῆσεως τῶν γαιῶν, τὰς ὁποίας ἠγόρασε διὰ τῶν πεντακοσίων, ἡδὴ δὲ ὑπολογίζεται ἀνὴρ ὑπεράνω τῶν δέκα ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλινῶν.

Ἄλλ' ἡ ἰδρύσις πόλεως, ὡς τὰς Νέας Ἀθήνας, ἀνευ ἀφθόνου ὕδατος εἶνε ἀκατόρθωτος. Ἄρα ἡ ἐπιχείρησις τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Βουλιαγμένην καὶ Βάρην σιδηροδρόμου συνδυαζομένη μετ' ἐκείνης τῆς ἰδρύσεως τῆς νέας πόλεως καὶ τῆς μεταφορᾶς τῶν ὑδάτων τῆς Στυμφαλίας εἰς Ἀττικὴν παρουσιάζουσι ὅτι βάσιμον κερδοσκοπικὸν εἶς ἀγγλικὸς ἐπιχειρηματικὸς οἶκος, ὡς τὸν κ. Κλέμινσων, ἤθελε προτιμῆσαι.

Κύριε Πρόεδρε,
Ἡ ἐξ Ἀθηνῶν ἀπόστασις εἰς Βάρην (α) εἶνε

(α) Ὅταν ὁ συνταγματάρχης Τζορτζ (Church) τὸ παρελθὸν ἔτος ἦλθεν εἰς Ἀθήνας μετὰ τοῦ μηχανικοῦ Σμιθ, ἀπεφάσισαν ἀντὶ τῆς Βάρης νὰ κάμουν τὴν νέαν πόλιν εἰς τὴν Βουλιαγμένην, τὴν δὲ Βάρην νὰ μεταβάλωσιν εἰς κυνηγετικὸν Πάρκον ἐν ᾧ θὰ διατρέφωσι διάφορα πτηνὰ καὶ ἀγρία ζῶα τοῦ κυνηγίου διὰ τὴν κυ-

δωδεκα περίπου ἀγγλικά μίλια. Τὴν ἀπόστασιν αὐτὴν μίαν ἀγγλικὴν ἀμαξοστοιχίαν ἐπὶ εὐρέως σιδηροδρόμου εὐκόλως δύναται νὰ διατρέχη ἐντὸς τὸ πολὺ ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας, ὑποτιθεμένου ἔτι αὐτὴ διατρέχει πενήντα μίλια τὴν ὥραν, ἥτις εἶνε ἡ ταχύτης τῶν Express τῆς Ἀγγλίας.

Διὰ τῆς ταχύτητος αὐτῆς ἡ πρωτεύουσα τίθεται εἰς ἴσην ἀπόστασιν ἀπ' αὐτῆς μετὰ τὸν Πειραιᾶ καὶ τὸ Φάληρον. Τὸ τοιοῦτον μετὰ τοῦ εὐώνου τῆς μεταφορᾶς καὶ τῶν μεγάλων πλεονεκτημάτων καὶ ἀπολαύσεων τῆς νέας πόλεως καὶ τοῦ ὑγιεινοῦ, περὶ ὧν παρακατιῶν ποιούμεαι λόγον, ἔχει μεγίστην σημασίαν διὰ τοὺς κατοίκους τῆς πρωτεύουσας.

Ἄλλὰ ὡς πρῶτον ὅρον τῆς συμβάσεως διὰ μίαν τοιαύτην ἐπιχείρησιν οἱ συμβαλλόμενοι ἀπαιτοῦσι παρά τῆς Κυβερνήσεως νὰ χορηγηθῶσι πρὸς αὐτοὺς δωρεὰν αἱ ἐθνικαὶ γαίαι, ἐφ' ὧν θὰ οἰκοδομηθῇ ἡ νέα πόλις ἔάν δὲ δὲν εἶνε ἐθνικαὶ, θὰ ζητήσουσιν τὸ δικαίωμα τῆς ἐξωνήσεως τῶν διὰ νόμου εἰς τὴν σημερινὴν στρεμματικὴν ἀξίαν τῶν.

Κύριε Πρωθυπουργέ,
Ἐπειδὴ ἡ σύλληψις τῆς ἰδέας τῆς ἰδρύσεως τῶν Ν. Ἀθηνῶν μετὰ τῶν ὑδάτων τῆς Στυμφαλίας καὶ τοῦ σιδηροδρόμου Βάρης καὶ Βουλιαγμένης εἶνε ἀπολύτως ἰδική μου, ἐγὼ δὲ ὑπέδειξα αὐτὴν πρὸς τοὺς κ. Κλέμινσων, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ μνημονεύσω ὑπὸ τίνος ὀρους τὴν προέτεινα πρὸς

νηγετικὴν ὥραν τοῦ ἔτους, ἀντὶ δὲ τῶν ὑδάτων τῆς Στυμφαλίας, νὰ χρησιμοποιήσωσι τὰ ὕδατα τοῦ λεκανοπέδιου τῆς Ἀττικῆς.

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΉΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Υπό ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Έν αλήθες δράμα

της κόπ και μίστρες Γόρδων αίτινες χάριν άλλο- τριών συμφερόντων και έκδικήσεως είχαν συλλαβεί την πρωτοβουλίαν.

Έγκαταλείψεν τὸ ἔργον πρὸς τὸν γενναῖον λοχα- γόν, οὗτος ὡς δαιμόνιος μισουργὸς ἔθεσεν μετ' ἀσ- πλαχνίας μείζονος τοῦ Νέρωνος τὸ πῦρ εἰς τέσσαρα διάφορα μέρη ἀμεριμνῶν διὰ τὰς συνεπείας.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του ὁ ἱππότης Σκοπελίδης ἤνοιξε τὴν ὀγκώδη φάκελλον ἀνυπόπτως διότι καὶ προηγουμένως εἶχε λάβει ἐπιστολάς ὡς εἶπομεν τοῦ Συνταγματάρχου Καραδὸκ, τὸν ἀπεσφράγισε δὲ ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ἀνυπομονησίας.

Ἀναγνούς τὸν τίτλον τοῦ ὑπομνήματος ἔμεινε διὰ τινὰς στιγμὰς ὡς βλάξ ἀκίνητος· ἔτριψεν εἶτα τοὺς ὀφθαλμοὺς συνοφρυμένως ὥπως βεβαιώθη ἂν τὸ γράψιμον καὶ ἡ ὑπογραφή ἦσαν τοῦ ἰδίου Καραδὸκ, ἂν τὰ γράμματα ἐκείνα δὲ ἦσαν ὀπτασία, ἔστρεψε τὰς σελίδας καὶ ἐπεξεργάσθη πρόπαντων τὴν ὑπο- γραφήν ὅτε δὲ ἐβεβαιώθη ὅτι ἦτο ἐκείνη τοῦ Συν- ταγματάρχου Καραδὸκ ἠσθάνθη ὡς νὰ ἐλούσθη ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν δι' ὕδατος διαλυομένων πάγων. Μηχανικῶς ἔρριψε γοργῶν βλέμμα εἰς τὰς περιεχομέ- νας αὐτογράφους ἐπιστολάς καὶ ὡσεὶ πᾶσα βάνις αἵ- ματος ἐξέφυγεν ἐκ τοῦ σώματος του ὑπὸ τὸ κρά- τος ψυχρᾶς μάχης δὲν ἠδύνατο νὰ ποιήσῃ οὔτε βή- μα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐφ' οὗ ἴστατο.

Βαθμηδὸν ὁ ζόφος ὅστις ἐπεσφωρεύθη ἐπὶ τῶν βλε- φάρων του μικρὸν διελύθη. Συνεκέντρωσε τὰς δυνά- μεις του καὶ διηκλύθη ἐπάνω εἰς τὸν κοιτῶνα του· ἐκλείσθη ἐκεῖ καὶ διέτρεξε μεθ' ὅσης ἠδύνατο ὀπομο- νῆς τὸ τρομερὸν ὑπόμνημα μέλαν εἰς τὴν περιγραφὴν ὡς τὴν ἰδίαν εἰκόνα τοῦ Ἄδου. Δῆθεν ὁ Συνταγμα- τάρχης ἐδιηγείτο πρὸς τοῦτον ὅσα ἐγνώριζε περὶ τῆς γυναικὸς ταύτης καὶ τὸν ἐνουθετεῖ νὰ μὴ τὴν νυμφεῦθῃ περαινὼν ὅτι τὸ χρέος τῆς στρατιωτικῆς τιμῆς καὶ ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως ὑπαγορευοῦν του- τῶ νὰ τῶ γνωστοποιήσῃ πάντα ταῦτα.

Ὁ Λοχαγὸς Μάρλεϊ ἦτο ἐκ τῶν ὀλίγων οἵτινες πρὸ ἐξαιτίας εἶχον ἀκούσει ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Συνταγματάρχου μίαν ἐσπέραν ἐν τῇ μεθῇ του δι- ηγούμενον εἰς Βομβίν τῶν Ἰνδιῶν τίνι τρόπῳ διέ- φθειρε ταύτην. Δὲν ἔλλειψε λοιπὸν νὰ προσθέσῃ ἐν τῶ ὑπομνήματι τούτῳ καὶ τὰς σκανδαλώδεις ταύ- τας πληροφορίες.

Ὅταν ἔληξε τὴν ἀνάγνωσιν ἔρριψθη πρὶνὸς ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ ἐκεῖ διεμεινε πολλὴν ὥραν τε- θαμμένην ἔχων τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ πτελιωτοῦ προ- σκεφαλαίου.

Οὐδεὶς δύνάται νὰ περιγράψῃ τὴν πληθύν τῶν δι- αλογισμῶν καὶ αἰσθημάτων του ἐν οἷς προεζέγγον ὁ ἔρωσ ἡ ζήλεια καὶ ἡ ἰδέα τῆς ἐξαπατηθείσης τιμῆς.

Ἄν ἡ Ἄννη Κίερμαν ἦτο ἀληθῆς σύζυγός του δὲν ἠθέλεν αἰσθάνθῃ τὴν προδοσίαν τῶν συζυγικῶν κα- θηκόντων τὸν φενακισμὸν τὴν ἀτιμίαν καὶ τὴν ζη- λοτυπιαν βαθύτερα.

Ἡ ἰδέα ὅτι οὗτος ὁ λατρευόμενος ὑπὸ τοῦ γυναι- κείου φύλλου ἀντηλλάχθη διὰ τασούτων μέχρι τοῦ γραμματέως ἑνὸς δημοπράστου πρὸ παντός πῶν ἐ- ποιεῖ ἐξω φρενῶν.

Ἡ ζηλοτυπία πρὸς τὸν ἄνδρα τῆς Ανατολῆς ὅ- στις τοιαύτως εἶχε ἀντιδικημένους ἰδέας περὶ τῶν

γυναικῶν ἐκείνου τῆς ἐσπερίας Εὐρώπης εἶναι ἐν ὁ- μοίαις περιστάσεσιν τὸ δεσπῶζον πάθος. Θεωρεῖ τὴν σύζυγον ἢ παλλακίδα αὐτοῦ ὡς γομποπαγὸς κτήμα- του, διὸ ὅταν τὸ πάθος τοῦτο ἐξαγριώθῃ ἐν τῶ στέρνει αὐτοῦ, πᾶν ἔχνος λογικῆς ἀφίπταται πάρρω τούτου παύων νὰ εἶνε ὑπεύθυνος τῶν πράξεων του.

Ἀνιάρως διάγων διεννοήθη ν' αὐτοχειρισθῇ, νὰ φρονέσῃ ταύτην, νὰ δράμῃ καὶ φρονέσῃ τὸν συνταγ- ματάρχην Καραδὸκ ὅστις μετὰ τοιαύτης κακεντρε- χείας σκληρῶς καὶ ἄωρος κατέστρεψε τὴν εὐδαιμο- νίαν του.

Μακρὰν τοῦ νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν τύχην του ὅτι προτοῦ δ' ἀρρήκτων ἐκκλησιαστικῶν δεσμῶν συνδεθῇ μετὰ τοιοῦτου ὄντος ἐπληροφορεῖτο τὴν ἀληθῆ δια- γωγὴν του ἠσθάνετο ἀγανάκτησιν κατὰ τοῦ πληρο- φοροῦντος τοῦτον, προτιμῶν ἢ Ἄννη του νὰ διαμεί- νῃ ἐν τῇ φαντασίᾳ του ἀγνή ἄς ἦτο δὲ ἀληθῶς ὁ- ποῖα ἐξωγραφίζετο.

Τοῦτο ἦτο ἡ μεγαλητέρα ἀπόδειξις ὅτι οὗτος τὴν ἠρᾶτο περισσώτερον ἢ ὅτι καὶ ὁ ἴδιος ἐπίστευεν. Δύο κατὰ σειράν ὥρας ἐσκέπτετο κατασυντρίβων τὴν κεφαλὴν του τί νὰ ποιήσῃ, πῶς ὀφείλει ἐν τοιαύτῃ περιστάσει νὰ φερθῇ.

Μετὰ τὰς πρώτας ταύτας παραφορὰς τῆς ζηλο- τυπίας καὶ τοῦ ἔρωτος τὸ αἰσθημα, τῆς τιμῆς τὰ σχέδια τοῦ μέλλοντος ὁ ἱερός σκοπὸς δι' ὃν ἦλθεν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνεγενήθησαν ζωηρότερα τὸ ἐν μετὰ ἔ- τερον ἐν τῇ καρδίᾳ του. Ἄνθρ ἄκρως φιλότιμος καὶ ὑπερήφανος συνεῖδεν ἐαυτόν. Ἐρρίφθη εἰς τοὺς πό- δας του ὄρθιος μετ' ἀποφάσεως παράπαντα τακτοποιῶν τὰ κιβωτῖά του ἀναχωρήσει πρὶν αὐτὴ ἐπιστρέψῃ μετὰ τοῦ λοχαγοῦ Μάρλεϊ, ὅτε ἀναντιρρήτως ἠθέλε λάβει χώραν σκληρὴν φρικώδης.

Ἄπαξ μακρὰν τῆς ἠδύνατο νὰ γράψῃ πρὸς ταύ- την τοὺς λόγους δι' οὓς τὴν ἐγκατέλειψεν. Αἱ ἀπο- δείξεις τῶν πράξεων τῆς Βαρώνης ἦσαν τόσον ψηλαφικαὶ ὥστε οὐδὲν ἐγκατέλειπον κενὸν ἐν τῇ δικ- νοσίᾳ του ὅτι ἡ ἐλαχίστη ἐνυπλήρως ἐν τούτῳ συκο- φαντία. Ὅπου κατεσπάρατε τοῦτον μάλλον ἦτο ὁ μύθος ὃν ἐπλάσεν αὐτὴ μόνον πρὸ τινῶν ἡμερῶν διὰ τὸν θάνατον τῆς γυναικὸς Μερεδίκ. Δὲν ἠδύνατο νὰ κατανοήσῃ πῶς μία γυνὴ ἐξερχομένη ἐκ τῶν ἀγκα- λῶν του θερμῆ ἐκ τριῶν μακρῶν ἡμερονυκτίων ἔ- ρωτος καθ' ὃ διάστημα ἡ μάλλον σφοδρῶσα φύσις ἠθέλε κοπάσει, καταφρονεῖ τὴν πυκνὴν ομίχλην καὶ ὡς μητρομανθῆς ὡς παράφορος σφοδρότερου ἔρωτος δι' ἕτερον ἄνδρα δράμει εἰς Λονδίνον ἐν τῇ ὁδῷ τῆς Ὀ- ξίνδεν ἵνα μετ' ἐκείνου ἀσελήσῃ. Ὁ συνταγματάρχης Καραδὸκ προσέθετεν ἐν τῶ ὑπομνήματι ὅτι ἂν δὲν τὸν ἐπίστευεν ἠδύνατο νὰ ὀδηγήσῃ τὴν ἀπιστον φί- λην του εἰς τὸ ἐταιρεῖον ἐκεῖνο καὶ παρησιάζῃ αὐ- τὴν πρὸς τὴν διατηροῦσαν τὸν οἶκον γυναικῶν, ἀντι- κρούσῃ ταύτην μεθ' ἑαυτῆς καὶ τὴν ἐρωτήσῃ ἂν τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα δὲν ἦτο ἐκεῖ μετὰ τοῦ- του.

Τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην ὄφειλεν ἡ Ἄννα Κίερμαν πρὸς τὴν ἐξαδέλφην τῆς Ἄννης Τέτλεϊ ἠτις τὴν ἡ- μέραν ἐκείνην τὴν εἶχε παρακολουθήσει.

Ὁ τάλας νησιώτης ἡμῶν μικρὸν ἔλλειψε ν' ἀπο- λέσῃ διὰ παντός τὰς φρένας του.

Καθ' ὃν χρόνον προετοιμάζετο, οἱ ἀδελφοὶ τῆς Ἄν- νης Κίερμαν ἦλθον ἐκτός τῆς θύρας καὶ ἔκρουσαν ταύτην λέγοντες ὅτι ἐπερίμενον διὰ τὸ χαρτοπαί- γγιον. Ἠπῆνησεν ὅτι αἰσθανόμενος ἀδιάθετος ἐξη- πλώθη μικρὸν ν' ἀναπαυθῇ.

Διὰ τῆς προσφάσεως ταύτης προεδόκα ὅτι πιθα- νὸν οὗτο νὰ ἐξήρχοντο ἐν τῶ περιπάτῳ, οὕσης μά- λιστα τῆς ἀτμοσφαιρᾶς λαμπρᾶς καὶ τότε ἐσκόπει νὰ πέμψῃ τὴν ὑπερέτριαν δι' ἐν ἀγοραῖον ὄχημα. Ἄλλως τε ἦτο λιαν δύσκολον ν' ἀναχωρήσῃ χωρὶς νὰ δώσῃ τινὰς ἐξηγήσεις πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς καὶ προκαλέσῃ ἴσως μίαν τρομερὴν ρῆξιν μεταξὺ ἐ- κείνων καὶ τούτου.

Διεννοήθη πολλάκις νὰ ἐγκαταλείψῃ πάντα τὰ σκεῦη του ἐκεῖ πλην ἐντός τῶν κιβωτίων του ἐνυ- πῆρχον ἔγγραφα πολλὰ καὶ σπουδαία ἄτινα ἐποιοῦν σημαντικὸν ὄγκον ἐξ ὧν δι' οὐδένα λόγον ἠδύνατο ν' ἀποχωρισθῇ.

Ταῦτα πάντα ἔθεσεν ἐντός τοῦ μικροτέρου του κιβωτίου μετὰ τινὰ ἀναγκαῖα λινὰ καὶ ψίχτρας καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐσκόπει νὰ λάβῃ ὁ ἴδιος τὸ κιβω- τιον τοῦτο καὶ ἀφανῶς ἐξέλθῃ ἐκ τῆς ἐπαύλειος.

Ἡ ἀπόφασίς του ἦτο ἀκλόνητος! Οὐδεὶς ὑπῆρχε

(Ἀκολουθεῖ.)

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ!

ΗΤΟΙ

Η ΓΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΛΟΝ

Αλληγορική και παραβολική εἰκὼν τῆς παρουσίας καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Υπό ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΓ'

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης

ψουν εἰς τὸ φρενοκομεῖον. Τουλᾶχιστον ἐὰν ἐπέμπε- το κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο εἰς τὸ φρενοκομεῖον τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἠδύνατο νὰ ἔχῃ λόγους νὰ δικαιολογηθῇ ὅτι τὰ δικαστήρια ἀδίκως κατεδί- κασαν ἀνθρώπον ἐν προσκαίρῳ παραφορᾷ φρενῶν ποι- ῆσαντα τοιοῦτον φρικτὸν ἐγκλημα ὅταν δὲν εἶχε συ- νεῖδός, τοῦτο δὲ ἐνοήσαν τὸ ἀδίκον τὸν ἐπεμψεν εἰς τὸ φρενοκομεῖον.

— Οὗτοι οἱ δύο ἀνθρώποι, κύριε γενικὴ γραμματεῦ περὶ ὧν ὁμιλεῖ ὁ κ. Ἐκτωρ Κρομμυδοπούλος εἶνε ἀ- θωσάτατοι καὶ πρέπει ἀφεύκτως νὰ συστηθοῦν εἰς τὴν Α. Μ. διὰ χάριτα, λαβὼν τὸν λόγον ὁ κ. Ποκασφα- γόπουλος εἶπε, προσθέσας ὅχι μόνον ὑποστηρίζομεν τὴν αἴτησιν ἐγὼ καὶ οἱ κύριοι ἐνταῦθα βουλευταὶ ἀλλὰ τὸ ἀπαιτοῦμεν. Δὲν κρατοῦν εἰς τὰς εἰρητὰς τοιοῦτους ἀθώους ἀνθρώπους, κύριε γραμματεῦ, καὶ δὲ ζῆρο τί διάβολο δικαιοσύνης προσβείει τὸ ὑπουρ- γεῖον τοῦτο τῆς δικαιοσύνης ὅταν δὲν δύναται νὰ βλέπῃ οὔτε τὰ φανερά ἀδίκᾳ ὅπου εἶναι ἐμπρὸς του.

— Ἐκάστοτε ἀποφυλακίζετε διὰ χαρίτων τοὺς μεγαλειτέρους κακικοῦργους, τοὺς ἀληθινούς ἐγκλη- ματίας καὶ εἶνε κρίμα τοῦτο νὰ λησμονήτε εἰς τὰς φυλακὰς τοὺς δυστυχεῖς τοῦτους τοὺς ἀκουσίως πταίσαντας, εἶπεν εἰς ἕτερος βουλευτής. Μὰ τί θέλε- τε νὰ δώσητε ὄπλα πρὸς ὄλην τὴν συμπολίτευσιν καθ' ὅμων κύριε γενικὴ γραμματεῦ.

— Κυρὰ Εὐρώπη παρατηρήσετε καλῶς εἰς τὸ πρόσωπον τὸν γενικὸν γραμματεῖα, ὅστις ἐπάνω κάτω εἶνε ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης, διότι ἐν Ἑλλάδι γενικὸς γραμματεὺς εἰς ἐν ὑπουργεῖον ἔχει νὰ εἰπῇ πληρεξούσιος ἀντιπρόσωπος τοῦ πρωθυπουργοῦ, διότι ὁ ὑπουργὸς ἐν Ἑλλάδι ἔχει νὰ εἰπῇ ὑπάλληλος τα- πεινὸς τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὁ δὲ ὑπουργὸς οὐδὲν, τίποτε δὲν δύναται νὰ κάμῃ ἀνευ τῆς συγκατα- θέσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τῆς γνώσεως τοῦ γε- νικοῦ γραμματέως. Ἐρυθρῶ δὲ κ. Ὑποδουλίδης, ὡ- χριστ, γίνεται ὡχρομέλανος διότι γνωρίζει καλλίστα ὅποιοι φοβεροὶ κακοῦργοι εἶνε οἱ προτεινόμενοι ν' ἀποφυλακισθῶσιν, ἔχει ὅμως μεγαλητέραν ὑπομονὴν τῆς ἰδικῆς μου καὶ σιγᾶ. Τοῦτο δὲν εἶνε ὅτι δὲν γνωρίζει τί νὰ ἀπαντήσῃ ἢ ὅτι δὲν ἔχει τὴν τόλμην νὰ ἀποκρούσῃ τὴν αἴτησιν, ἀλλὰ διότι ὅτι ἀπαιτοῦν πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ἄς καταστραφῇ τὸ κράτος

Ἐνῶ ἔλεγε ταῦτα ὁ διάβολος εἰσέρχονταί ἐν τῶ δωματίῳ κατὰ σύνθημα τέσσαρες ἢ πέντε ἄλλοι βουλευταὶ ἐκ τῶν εἰκοσι κατηχηθέντων τοῦ ξενοδο- χεῖου, οἵτινες ἀφοῦ ἐχαίριτσαν καὶ ἀντεχαιρητήθη- σαν ἀκούσαντες περὶ τίνος προέκειτο ἤρχισαν καὶ οὔτοι νὰ ἐπιμένωσι νὰ δοθῇ χάρις πρὸς τοὺς δύο τοῦτους ἀθώους ἀνθρώπους.

Ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν ἦτο ὁ μικρόσωμος πρῶνν μπαλωματῆς καὶ παντοπώλης νῦν δὲ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπαρχίας Ὀρολογίας τοῦ νομοῦ Ὀφειλείας. Οὗ- τας ἀφοῦ ὠρθώθη ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν ποδῶν του ἀ- νασπῶν τοὺς στενοὺς του ὤμους λέγει.

— Εἶνε πρωτοφανὲς κύριε Αἴαν Ὑποδουλίδη πῶς αἱ διάφοροι κυβερνήσεις ἠδύνατο μέχρι σήμερον νὰ κρατήσουν εἰς τὰς φυλακὰς δύο τοιοῦτους διακε- κοιμένους καὶ ἀθωοτάτους πολίτας ὡς τὸν κ. Λα- ζομπίκητην καὶ τὸν κ. Παλουκοκώσταν. Ὅλον τὸ ἔ- θνος εἰξεύρει τί μοναδικοὶ νοικοκυρατοὶ ἦσαν καὶ πῶς κατεδικάσθησαν ἕνεκα τῆς κακοβουλίας τῶν πολι- τικῶν ἐχθρῶν των καὶ τῶν πολιτικῶν ψευδομαρτύρων

(Ἀκολουθεῖ)